

14. února: ve službách celého lidstva

14. února 1930 dal Pán svatému Josemaríovi jasně najevo, že Opus Dei je také pro všechny ženy světa. V tomto článku hledá P. Mauro Leonardi několik klíčů k pochopení této události, tak zásadní v dějinách prelatury.

11.02.2025

V jednom ze svých pastýřských listů M. Javier Echevarría napsal, že 14.

únor 1930 byl dnem, kdy „náš Pán jasně řekl svatému Josemaríovi, že Opus Dei je také pro ženy“.

„Nemyslel jsem si, že by v Opus Dei měly být ženy,“ napsal zakladatel v dopise adresovaném zejména svým dcerám. „Ale 14. února 1930 Pán chtěl, abych pocítil to, co cítí otec, který už nečeká další dítě, ale Bůh mu ještě jedno pošle.“

Od té doby se mi zdá, že mám povinnost vás více milovat: vidím vás tak, jako matka vidí svého malého syna“ [Josemaría Escrivá, Dopis z 29-VII-1965, č. 2] (Javier Echevarría, Pastýřský list, únor 2015). Andrés Vázquez de Prada uvádí ještě jasnější výrok: „V Opus Dei nikdy nebudou ženy – ani v žertu“ (A. Vázquez De Prada, Zakladatel Opus Dei, díl I, s. 334). Mohu říci, že 14. února 1930 došlo u Josemaríi Escrivy k „obrácení“?

Chápu-li to ve smyslu přechodu ze stavu hříchu do stavu lásky k Bohu, není tento výraz správný, ale chápu-li to v etymologickém smyslu „metànoia“, tedy způsobu myšlení, který se mění jen zdánlivě, protože ve skutečnosti se prohlubuje, domnívám se, že se nemýlím.

Abychom se pokusili pochopit, co jako Boží plán zůstává do značné míry tajemstvím, rád bych se pokusil prozkoumat dvě možnosti úvah. Za prvé bych řekl, že důvod, proč jsou v Opus Dei muži i ženy, je stejný jako důvod, proč jsou muži a ženy v celém lidstvu, a tedy i v Církvi.

Vysvětlení, které se zdá být zřejmé, ale které ve skutečnosti říká, jak se poslání Opus Dei vztahuje k celé církvi a celému lidstvu. Pak bych přidal druhou úvahu spíše „duchovního“ rázu. Je to snaha pochopit, že i muži – chlapi – pokud chtějí být věrní církvi, se musí naučit

být „očekávající“, to znamená, že být „očekávající“ je něco vlastního ženství, ale nejen pro ženy.

To je nakonec smysl výrazu, který papež František tak často opakuje: „Církev: je ženská“: „Církev není ,ten‘ církev, je to ,ta‘ církev. Církev je žena“ (papež František, promluva z 12. října 2013). Tuto pravdu podivuhodně vykresluje Písmo, když se rozhodlo použít stejné sloveso pro „utvořil“ v Genesis, kdy Jahve bere ženu z mužova žebra (Gn 2,22), a pro „postavím“ ve větě: „Ty jsi Petr a na této skále postavím svou církev“ (Mt 16,18). V řečtině je to oikodomein = stavět (dům) a v hebrejštině Genesis sloveso banah = stavět (dům nebo jiné). Znamená to, že činnost, kterou Bůh utváří ženu, je stejnou činností, kterou buduje a staví církev.

Proto se tak často opakuje, že církev se zrodila z Kristova boku stejně jako se Eva zrodila z boku Adamova.

Proto je církev ženská. Není to jen hra na mužské či ženské členy. Toto vysvětlení je potřebou postoje k Bohu Otci a Stvořiteli, který uchopuje rozměr ženskosti přesahující tělesnost. Janův prolog říká: „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi“ (Jan 1,12).

Jan tedy říká, že pouze jedna lidská pozice umožňuje stát se Božími dětmi, a tou je pozice přijetí Slova. Maria je první bytostí, která se stává Božím dítětem v nadpřirozeném smyslu: první a jediná, jejíž přijetí se dokonce stává mateřstvím.

Nemůžeme mluvit o božském synovství – základu ducha Opus Dei, pokud se zároveň nepodíváme na to, že tento dar potřebuje prostor našeho přijetí: to je v konečném důsledku ženský rozměr, o kterém mluvím a který se musel zhmotnit v přítomnosti žen v Opus Dei.

Ignorovat to by bylo jako snažit se
zasadit semínko bez půdy.

P. Mauro Leonardi

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/14-
unora-ve-sluzbach-celeho-lidstva/](https://opusdei.org/cs-cz/article/14-unora-ve-sluzbach-celeho-lidstva/)
(24.03.2025)